

Undervisningen bør lodes med en saadan Klarhed, at Barnet forstaaer, hvad der læres det. Jeg mener derimod, med Hensyn til hvad han igrigt har sagt, at, naar Undervisningen for øverste Klasse i Jylland er indskrænket til 3 Timer hveranden Dag om Sommeren, saa er der fuldkommen Tid til at udvikle sine Legemsevner i forskjellige Henseender og til at erhverve sig fysisk Kraft, det troer jeg slet Ingen paa den Maade bliver affaaeret fra, saa at der efter min Formening ikke kan være nogen Grund til at give en større Frihed; thi, naar Børnene have al den øvrige Tid, med Undtagelse af de 9 Timer om Ugen, til deres Raadighed i jordiske Sysler, saa ere de ikke forhindrede fra at bestættige sig i saadanne Retninger. — Naar det er blevet udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Chr. Larsen), at det vilde være betænkeligt at sætte de Børn i Skole, der have erhvervet sig gode Kundskaber, for at de skulle sidde og see paa de Andre, som han udtrykte sig, saa skal jeg bemærke, at han maa have grumme daarlige Tanker om Skolelærerne; han maa troe, at saadanne Børn ere komne videre i Kundskab end selve Lærerne; men jeg troer vistelig, at han feiler deri.

Gomard: Ligeoverfor Udvalgets Forslag til § 1, er der af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund) foreslaaet en ny Paragraph, som i langt høiere Grad tiltaler mig, og som jeg derfor vil tillade mig at anbefale til Antagelse af det ærede Thing. Den stiller nemlig 12 Mars Alderen som Betingelse for Udskrivning af Skolen. Jeg troer ikke, at det i det Hele vilde være godt, om Børn under 12 Mars Alderen med Lethed skulde kunne fritages for Skolegang i en Tid af 6 Maanedere; der kan maaskee være enkelte saadanne Tilfælde, men i Almindelighed vil der først efter den opnaaede 12 Mars Alder være Tale om, at Børnene med nogen Nytte enten kunne gaae Forældrene tilhaande eller komme ud at tjene. Der er imidlertid gjort den Anse mod den Affattelse af § 1, at den kun fastsætter denne Frittagelse for Skolegang til en Tid af 3 Maanedere, idet man troede det rigtigst, at den fastsattes til 6 Maanedere, fordi Forældrene saa lettere

kunde faae deres Børn ud at tjene, da dette i Almindelighed skeer i halvvaarsvis. Denne Mangel kunde maaskee havees derved, at der til 3die Behandling blev stillet en saadan Underændring, dertil, at det kom til at hedde, at et Barn kunde fritages for Skolegang i en Tid af indtil 3 Maanedere ad Gangen. Det Barn, som ønskede denne Frittagelse, vilde altsaa efter de 3 Maaneders Forløb blive underskaffet en ny Prøve, og, dersom det da fandtes, at det ikke var gaaet tilbage i denne Tid, men i Fritiden havde vedligeholdt den Kundskab, det havde ved den Prøve, som var gaaet forud for denne Tilladelse, og at det endnu var i Besiddelse af omtrent de samme Kundskaber, saa kunde det igjen faae Fritagelse for andre 3 Maanedere. Da dette Forslag saaledes forekommer mig i det Hele taget at være mere tilfredsstillende og mindre vidtgaaende end Udvalgets, som slet ingen Aldersgrændse fastsætter, vil jeg meget anbefale, at man slutter sig til denne nye Affattelse af § 1.

Weier: Den ærede Rigsdagsmand fra Beile Amt fremkom med en Øtring, som jeg troer burde fremhæves noget mere. Han meente nemlig, at den Betingelse, hvortil Fritagelse for Skolegangen skulde knyttes, fornemlig skulde være Barnets Fremgang; jeg troer, at han deri har Ret. Han meente derhos, at den Sætning, „som med stadig Flid har besøgt Skolen“, burde bortfalde; jeg skal tillade mig at tilføie, at der ligger noget Ubestemt i denne Sætning, saa at jeg ogsaa maa tilraade, at den idetmindste omændres; thi, naar der ikke tilføies, naar og hvorlænge Barnet har stadigt besøgt Skolen, saa vil man ikke kunne vide, hvorledes man skal fortolke denne Sætning, og hvorvidt man skulde være i sin gode Ret, hvis man skulde fritage det for Skolepligten; baade Sygdom og andre Hindringer vilde jo kunne bevirke, at et Barn vanskeligt vilde komme til at opfylde den Betingelse, „at have med stadig Flid besøgt Skolen“, saalænge der ikke staaer, i hvor lang Tid. At der forøvrigt er Trang til en saadan Forholdsregel som den, der i foreliggende Paragraph er foreslaaet, troer jeg er udenfor al Tvivl. Jeg skal ikke her paaberaabe mig min egen Erfaring og heller ikke gjentage de Grunde, som